

وقتی خداوند رحمت خود را از انسان بگیرد عملا به او غضب کرده‌است

شماره پرسش: ۱۴۰۰۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۹/۱۴ ۰۴:۲۰:۰۲

متن پرسش

۱. در برهان صدیقین فرمودید خدا عین هستی و عین کمال است هدایت و رحمت کمال است پس خدا عین رحمت و هدایت است و ضلالت و غضب عدم هدایت و رحمت است پس وجه کمالی نیست که ما به خدا نسبت می دهیم در حالی که قرآن می فرماید خدا گمراه می کند و خدا غضب می کند آیا می شود این نکته را با معرفت النفس اینگونه فهمید که نفس عین دیدن است و وقتی عضو بینائی از بین رفت می گوئیم کور شدم در حالی که نفس عین بینائی است و از آن کوری صادر نمی شود حالا در رابطه ی خدا و انسان وقتی می گوئیم خدا گمراه کرد و یا غضب کرد یعنی انسان مشکل دارد که نمی تواند هدایت و رحمت الهی را بگیرد و می گوئیم خدا غضب کرد یا قضیه این نیست و غضب و گمراهی کمالی در خداست و آن را جلوه می کند مثل سایر اسماء کمالی؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حضرت امام و ملاصدرا می‌فرمایند «با توجه به این که خداوند عین کمال است پس وقتی رحمت خود را از انسان بگیرد عملا به او غضب کرده‌است و یا وقتی نور هدایت را از انسان بگیرد عملا او در گمراهی خواهد بود ولی این نوع گمراه کردن خدا، ابتدایی نیست بلکه به تبع عصیان انسان است که خداوند هدایت را از او سلب می‌کند. موفق باشید